

בדין שיריה ניכרין

ענין כל הפרק הזה שם צמס' דמאי דתנן בתחלת פ"ז המזמין את חצרו כו', וכ"כ הרמב"ן צ"מ (יא ב) וז"ל ולי נראה דכיון שאמר עישור שאני עתיד למוד אינו לריך לומר ללפנו או לדרומו אלא שהם סוצרים יש צריכה וכבר פרשתי זה צפרק הכל שוחטין עכ"ל, ויעוין עוד ברש"א (חולין ט).

ובדעת הריב"ן והראשונים דלא ניחא לכו צזה, יש שציארו דסברי דלדין שיריה ניכרין צעינן דיביו ניכרין ממש, ולזה לא סגי בצריכה, דמ"מ השתא אינן ניכרין צפועל.

אולם הנה יעוין ברש"י בצכורות (נע ב) דפירש הא דאמרין דתרומה ניטלת צמחשבה וז"ל צמחשבה צמחשבה ואומר שני לוגין שאני עתיד להפריש הרי הן תרומה כדאמרין (דמאי פ"ז מ"ד) לגבי לוקח יין מצין הכותים ולהכי קרי ליה מחשבה משום דאינו (מונה) [מוליא, רש"ש] אותן אי נמי נתן עיניו צלד זה ואוכל צלד אחר עכ"ל, ונתצאר שם צשיעת רש"י דהא דתרומה ניטלת צמחשבה היינו דסגי צמחשבה להפריש צמעשה לאחר זמן, דענין מחשבה צכ"מ אינו כלל ענין הרהור כלפי דיבור, אלא ענין מחשבה ותוכנית לעשות מעשה, כסוף מעשה צמחשבה תחילה וכו', וכדאשכחנא גבי השולח יד צפקדון דילפי' צ"ש מ"על כל דבר פשע" לחייב על המחשבה כמעשה (צ"מ מג ב) ומצואר ברש"י (שם וצריש מנחות צ ב) דצעינן דיבור דוקא, וענין מחשבה היינו שחושב ומתכנן לשלוח יד אף שעדיין לא עשה מעשה, וה"נ נתחדש הכא דכל צמחשבה להפריש התרומה למחר, סגי צזה להתיר לאכול מן השירים, אלא דלריך להוליא מחשבתו זאת צפיו, אך אינו מסיים מעכשיו שתחול התרומה על הכן לוגין שיפריש למחר^ה [ומהאי טעמא מצואר ברש"י צחולין (יד א) ובצ"ד דלמ"ד אין צריכה חיישינן שמא תרומה שתה, ונתקשו בגרע"א ושאר האחרו' דהא מה ששתה לא הפריש, וכילד יתכן דהוי תרומה, והרי לא קרא שם

אמר ר' אסי אמר ר' יוחנן מעשר שני מאימתי חייבין עליו משראה פני החומה כו' מיתיבי רבי יוסי אומר כהן שעלתה צידו תאנה של עבל אמר תאנה זו תרומתה צעוקלה מעשר ראשון צלפונה ומעשר שני לדרומה והיא שנת מעשר שני והוא צירושלים או מעשר עני והוא צגבולין אכלה לוקה אחת וזר שאכלה לוקה שתים כו' ופירש רש"י [הריב"ן] וז"ל תרומה צעוקלה כו' דצעי ראשית שיהא שיריה ניכרין והלכך צעינן סיוס והאי דתנן (דמאי פ"ז מ"ד) שני לוגין שאני עתיד להפריש הרי הן תרומה צמקומן פליג אהא דלא צעי ראשית שיהא שיריה ניכרין עכ"ל [ויעוין צירושלמי (דמאי ט) לגירסא בגר"א דזהו צאמת טעמא דרבי יוסי דפליג התם צסיפא וקאסר, דסבר דאיכא צכה"ג חסרון דשיריה ניכרין].

אולם הראשונים צכ"ד פליגי וסברי דכהאי גוונא שפיר חשיב שיריה ניכרים, דכיון דהך מ"ד סבר יש צריכה, הרי סיוס הכן שני לוגין שעתיד להפריש, יעוין צריעצ"א צסוגין שכתב וז"ל הריה דהתם משום דסובר יש צריכה דכי מיצרר תרומה ומעשרות לצסוף נידונים כאילו כבר הוצררו, אבל למ"ד אין צריכה צעינן סיוס מקום כו', ויעוין צרמב"ן צחולין (יד ב) שכתב וז"ל איכא דקשיא ליה והא צעי למימר ללפנו או לדרומו כדתנן צפ"ג דתרומות האומר תרומת כרי זה לתוכו ומעשרותיו צתוכו ותרומת מעשר זה צתוכו ר' שמעון אומר קרא שם וחכמים אומרים עד שיאמר ללפנו או לדרומו כו' ושמעתי צשם גאון דלמאן דאית ליה צריכה כיון שאמר שאני עתיד להפריש לא צעינן למימר ללפנו או לדרומו, שכשהוא מפרישו הוצרר הדבר למפרע שעל מה שהפריש חל המעשר ושיריה הן ניכרין למפרע אף על פי שלא היו ידועין צאותה שעה, והיינו מסקנא דערוצין צפ' צכל מערצין דכי צעי ללפנו או לדרומו למאן דלית ליה צריכה אי נמי למאן דאית ליה וקורא שם מעתה, אבל אמר שאני עתיד להפריש קרא שם ושותה מיד, וזהו

* **ויעוין** צריעצ"א צסוגין שכתב וז"ל ויש מתרבים דלאפוקיה משום עבל לא צעינן הפרשה ויכול למימתי מיניה בהפרשה לתוכו כל זמן שישחיר שם שיעור תרומה ומעשרות, ולחייב על אכילתו משום זר שאוכל תרומה ומעשר הוא דצעינן סיוס מקום עכ"ל, ונראה ג"כ דפירש בהפרשה דשני לוגין הויא הפרשה לתוכו צסתם, ואינו מסיים הכן לוגין שיפריש למחר.

תרומה ונמלא שלא שתי מן התרומה כלום, וזשעת
 ההפרשה הא איכא ראשית ששיריה ניכרין, והיינו
 דקאמר שני לוגין שאני עתיד להפריש, שקריאת השם
 מעכשיו ולכשיפריש, ומשכחת לה שפיר בשלא סיים
 מקום, וכן אמרו בירושלמי אס באומר מכבר משקה
 מעורב הוא, פי' אס קרא שם לגמרי מעכשיו, ואס
 באומר לכשישתה למפרע עצל שתי, אלא אן קיימין
 באומר מכבר לכשישתה עכ"ל, והנה גדר הדברים לריך
 ביאור, אך עכ"פ מצואר גם בדברי הריעצ"א אלו
 דהפרשה דשני לוגין אינה הפרשה גמורה מהשתא,
 ועיקר ההפרשה אינה אלא לאחר מכן, ומש"ה סגי
 באיכא שיריה ניכרין זשעת הפרשה.

תרומה אלא על הנך שני לוגין שעתיד להפריש לצסוף,
 ויעוין באחרו' מש"כ בזה, אך למצואר זשיעת רש"י
 ניחא].

ומעתה י"ל דה"נ אזיל הריצ"ן זשיעת רש"י דזשני
 לוגין שאני עתיד להפריש אינו מסיים מה
 שיפריש לצסוף, ומש"ה נתקשה דהא אין שיריה ניכרין.

ויעוין צריעצ"א (סוכה כג ז) דעמד נמי זקושית
 הראשונים דזמתני' דשני לוגין ליכא שיריה
 ניכרין, ומסיק וז"ל עיקר הפירוש זכאן דהא דסמין
 למשתי מינה באמירה זו משום דלא קרי עליה שם
 מהשתא אלא שקורא שם מעכשיו לכשיפריש שאומרים
 הוצרך הדבר למפרע שאותן שני לוגין הן אותן של